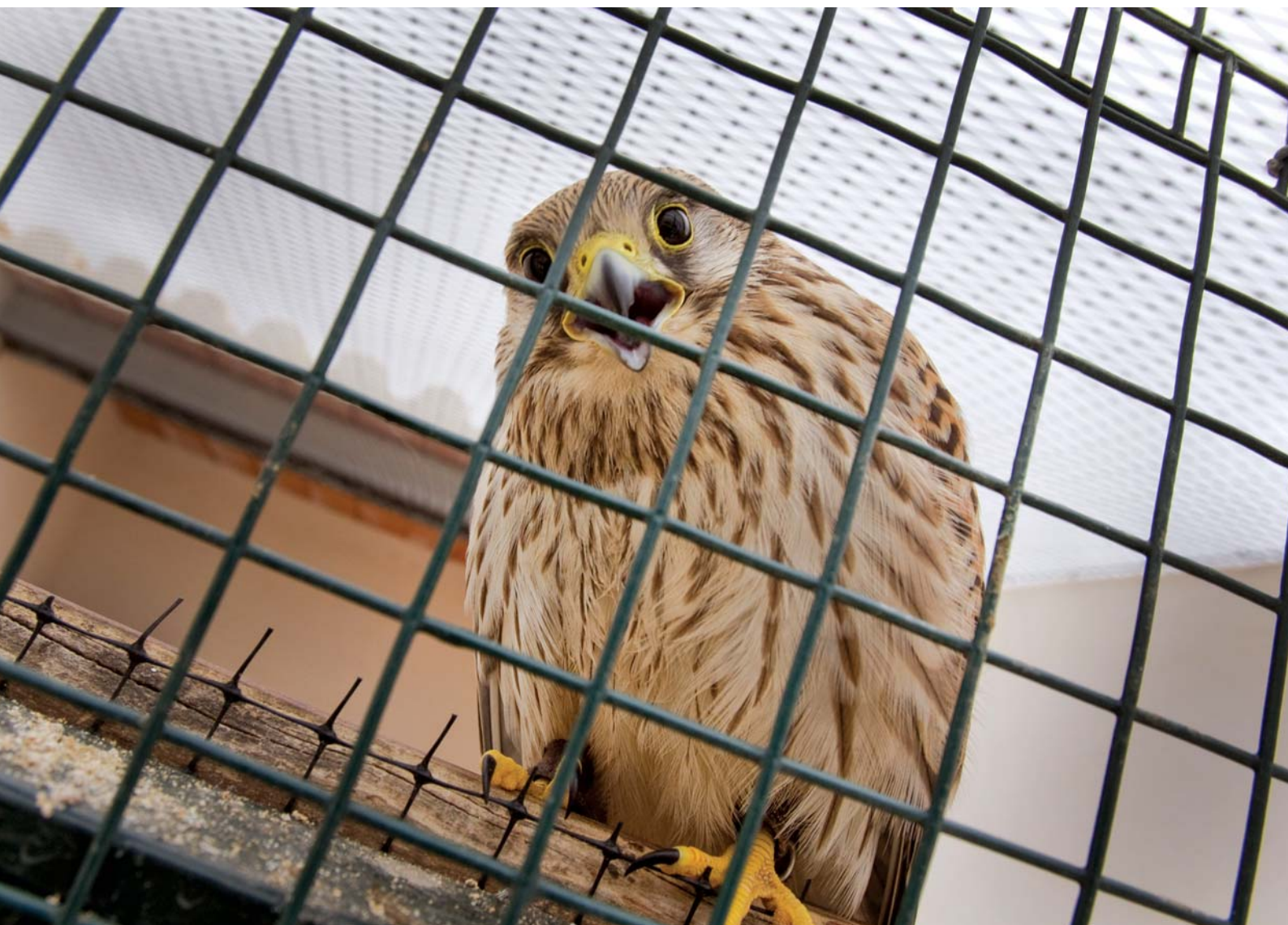

VETERINÀRIA

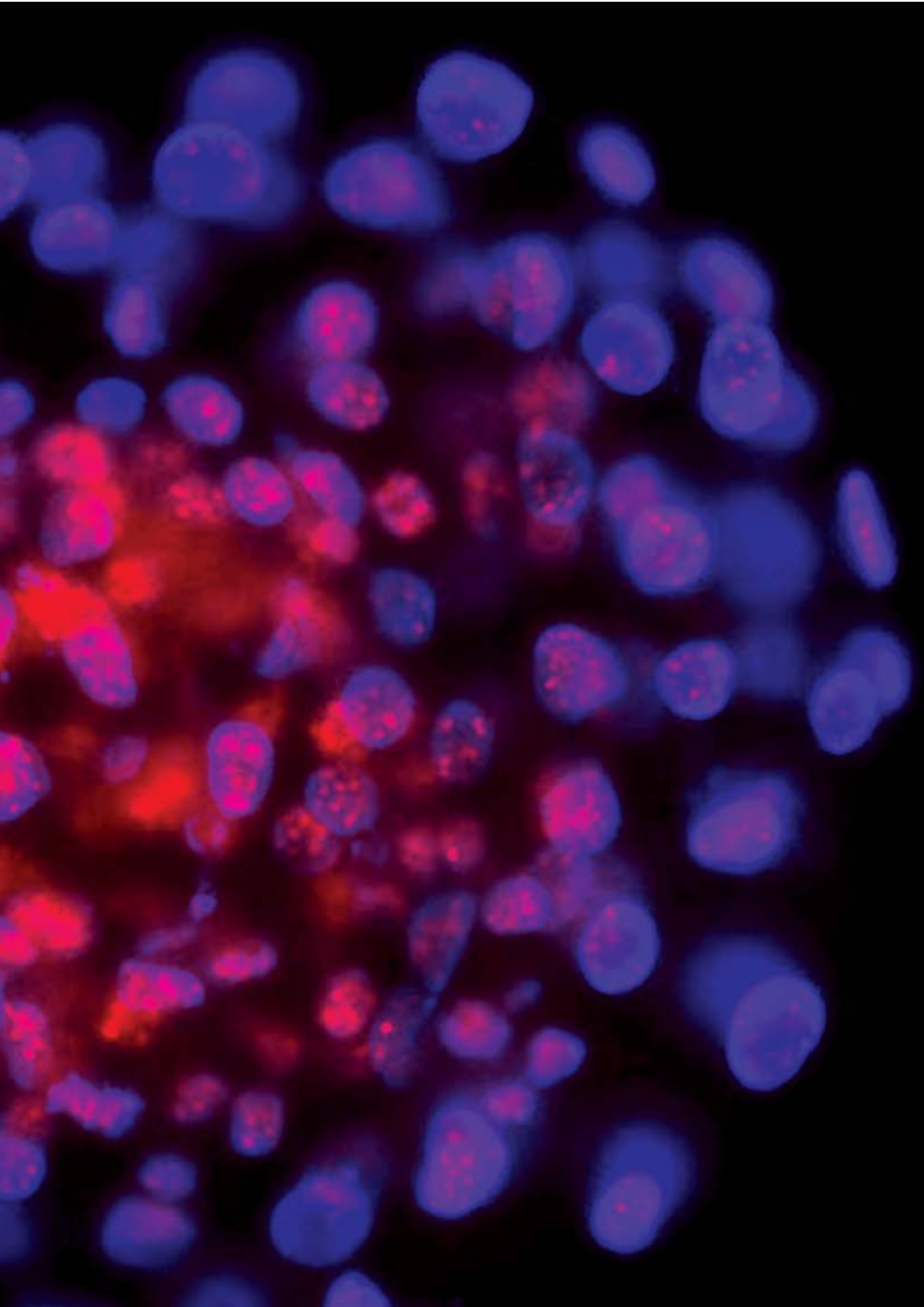

Ser veterinari a la Fundació Natura Parc

Balears, declarada lliure de Brucel·losi per la UE
Sant Francesc d'Assís a Mallorca, Menorca i les Pitiüses

Xerrada informativa sobre el Reial Decret de medicaments veterinaris

AVEPA # seguretat alimentària # VSF # cas clínic # els nostres centres # perfil # actualitat # art al COVIB

MALLORCA

C/ Esperanto, 8
07198 Son Ferriol
Tel. 971 42 61 72

C/ Vázquez de Mella, 7
07630 Campos
Tel. 971 65 62 62

Pl. des Fossar, s/n
07510 Sineu
Tel. 971 52 10 80

MENORCA

C/ dels Bijuters, 36,
parcel·la 11
07760 Ciutadella
Tel. 971 38 47 45

EIVISSA

Av. d'Espanya, 49, 3r
07800 Eivissa
Tel. 971 19 55 68

ibabsa
Institut de Biologia Animal de Balears

www.ibabsa.net

editorial

sumari

# AVEPA: Cursos • Formació Continuada 2011	4
# Seguretat alimentària • VSF	6
# Perfil col·legial: Joan Pereyra Tur	7
# Portada: Manescals a la Fundació Natura Parc	8
# Col·legi • Breus • Cas clínic: Presentació	12
# Actualitat: Sant Francesc a Mallorca	13
# Actualitat • Noms del COVID	14
# Actualitat • Hª de la Veterinària	15
# Actualitat: Millora de la gestió del RIACIB	16
# Ibabsa: Balears, territori lliure de Brucel·losi	17
# Els nostres centres veterinaris: CV Pérez-Sintes	18
# Col·lectiu de Veterinaris Jubilats	20
# Assessoria Jurídica • Art al COVID	21
# Cas clínic: Resolució	22
# La darrera: Medicaments veterinaris	23

Reconocimiento

Poco antes de cerrar la edición de este número salía publicada en el Diario Oficial de la Unión Europea la Decisión 2010/695/UE por la que se incluía a las Islas Baleares en la lista de los Estados miembros y provincias europeas oficialmente indemnes de Brucelosis ovina-caprina (*B. mellitensis*). La inclusión en dicha lista se consigue una vez evaluado el dossier presentado el 12 de octubre en Bruselas en la reunión del Comité Permanente de la Cadena Alimentaria y de Sanidad Animal, por los técnicos del Servicio de Ganadería de la ya desafortunadamente desaparecida Conselleria d'Agricultura i Pesca, y supone demostrar la erradicación de esta enfermedad de enorme impacto para la Salud Pública al tratarse de una importante zoonosis.

Los recursos humanos y económicos destinados a alcanzar este estatus sanitario en nuestra cabaña ovina-caprina han sido enormes y han durado largos años. Muchos de los profesionales veterinarios en activo, jubilados, o que desgraciadamente ya no están entre nosotros, han intervenido para conseguirlo, bien planificando las actuaciones en las diferentes Direcciones generales de Agricultura que ha habido, bien ejecutando las acciones en campo a través del IBABSA, o bien prestando su servicio a través de las Agrupaciones de Defensa Sanitarias Ganaderas de Mallorca, Menorca, Ibiza y Formentera.

A todos ellos, y en especial a aquellos que han padecido la enfermedad como consecuencia de su actividad profesional a través del contacto con animales enfermos o mayormente por medio de la aplicación de las vacunas vivas que años atrás se usaban para controlar la enfermedad, vaya nuestro más sincero reconocimiento.

Ahora cabe esperar que los responsables de la Administración sepan valorar los beneficios que de cara a la mejora de la sanidad animal y la salud de la población una situación como la que ahora se ha alcanzado supone, y no lo vean como una simple reducción de los costes de las campañas de control y erradicación de las enfermedades animales.

Edita: Col·legi Oficial de Veterinaris de les Illes Balears (COVIB). **Direcció veterinària:** Francesc Solà. **Direcció periodística:** Joan Sans - Dirkom. **Consell editorial:** Jesús Martínez, Lluís Riera, Mireia Mayol, Jorge Cañellas, José Manuel Alanzor i Marc Sánchez. **Fotografia:** Jaime Reina. **Publicitat:** COVIB (Cecilio Metelo, 14 2ºD - Tel: 971 71 30 49). **Impressió:** Gràfiques Planisi. **Dipòsit legal:** LE-920-1998

El Comité de Redacción recuerda a los colaboradores de la revista que pueden utilizar tanto el català com el castellà en l'elaboració dels seus articles.

Veterinària no es fa responsable ni s'identifica amb les opinions que els seus col·laboradors expressen a través dels treballs publicats. Reservats tots els drets.

Prohibida la reproducció total o parcial de qualsevol informació gràfica o escrita per qualsevol mitjà sense el permís escrit del Col·legi Oficial de Veterinaris de les Illes Balears.

Massiva assistència al curs de dermatologia

Una cinquantena de veterinaris prengueren part els passats dies 6 i 7 de novembre al curs de dermatologia de la Formació continuada, que va tenir lloc a l'Hotel Valparaíso, a Palma. Mar Bardagí i Chiara Noli, ambdues diplomades pel

Col·legi Europeu de Dermatologia Veterinària, en foren les ponents. S'abordaren qüestions com el tractament de les sarnes, les dermatitis al·lèrgiques i seborrèiques i les dermatosis immunomediades entre altres temes.

Artur Font dona un curs de fluidoteràpia a Maó

El Dr. Artur Font, de l'Hospital ARS Veterinària de Barcelona, va ser l'encarregat d'impartir el curs de fluidoteràpia, enquadrat dins el cicle formatiu d'AVEPA, que el passat 23 d'octubre va tenir lloc a Menorca, concretament a l'hotel Capri de Maó. Font realitzà un repàs de les bases de la fluidoteràpia i la seva aplicació clínica en les situacions més habituals.

Foto cedida per AVEPA.

4

CONEGUEM ELS NOSTRES SOCIS

Fa anys que ens veiem a cada curs i moltes vegades no sabem ni el nom d'aquella persona que se'ns seu sempre al davant. AVEPA Balears us proposa un breu qüestionari que ens ajudarà a conèixer-nos una mica més a tots plegats.

Nom: Óscar López Pozueta.

Edat: 31.

Estat civil: Fadrí, amb parella.

Fills: Dos.

Aficions: Esquiar, windsurf i esports nàutics en general.

Quin és el teu menjar preferit? La paella.
I el que més avorreixes? -

Quin llibre tornaries a rellegir? 'Todas las criaturas grandes y pequeñas', de Herriot James.

A quin lloc del món t'agradaria perdre't uns dies? A Noruega. **Amb qui hi aniries?** Amb la meua parella.

D'aquells ideals juvenils, què en queda? -

Quin animal t'agradaria ser? Una àguila.

De no haver estat veterinari, a què t'hauries dedicat? A la medicina.

EI GRUP D'EXÒTICS, A MALLORCA.

La XXIV Reunió Científica del Grup de Medicina i Cirurgia d'Animals Exòtics (GMCAE), d'AVEPA, va tenir lloc aquest passat mes de novembre a l'hotel Isla Mallorca de Palma. L'extens programa científic inclogué ponències sobre aus, petits mamífers, rèptils, anfibis, etc.

**Asociación de Veterinarios Españoles
Especialistas en Pequeños Animales**

Fixat el calendari per a l'any pròxim

La vocalia de Balears ja coneix el calendari de Formació Continuada que se seguirà el proper any 2011, amb la presència a Mallorca de ponents de la talla de Pachi Clemente i Josep Pastor (medicina interna), Albert Lloret i Llibertat Real (medicina felina) o Marta Amat i Pablo Hernández (etologia).

La inscripció prèvia en cada seminari és obligatòria i es podrà fer a través del COVIB. El cost de la inscripció està inclòs en la quota de soci d'AVEPA.

En cas d'inscriure's i no poder assistir al curs, es prega que s'avisí amb suficient antelació per tal que un altre veterinari pugui ocupar la vacant. Els responsables d'AVEPA a les Illes aniran informant sobre el lloc en què es celebraran els seminaris.

VOCALÍAS	I CATALUÑA	II ARAGÓN- RIOJA	III VALENCIA- MURCIA	IV MADRID- CENTRO	V ANDALUCÍA- EXTREMADURA	VI NORTE	VII GALICIA	VIII EUSKADI- NAVARRA	IX BALEARES	X CANARIAS
ENERO										
FEBRERO		ETOLOGÍA 19 Zaragoza		M. FELINA 26 Madrid	ETOLOGÍA 12 Sevilla	M. FELINA 12 Santander	M. INTERNA 26 Santiago	M. INTERNA 19 Bilbao		
MARZO	ETOLOGÍA 26 Barcelona		M. FELINA 5 Alicante			M. INTERNA 26 León			M. INTERNA 5 Mallorca	ETOLOGÍA 5 Las Palmas
ABRIL		M. INTERNA 30 Zaragoza					ETOLOGÍA 30 Santiago	M. FELINA 30 Bilbao		
MAYO	M. INTERNA 28 Barcelona		ETOLOGÍA 28 Murcia	ETOLOGÍA 7 Valladolid	M. FELINA 7 Málaga				M. FELINA 28 Mallorca	M. INTERNA 7 Tenerife
JUNIO										
JULIO										
AGOSTO										
SEPTIEMBRE										
OCTUBRE		M. FELINA 22 Zaragoza		M. INTERNA 29 Madrid			M. FELINA 29 Santiago		ETOLOGÍA 29 Mallorca	
NOVIEMBRE	M. FELINA 12 Barcelona		M. INTERNA 12 Valencia		M. INTERNA 26 Cáceres	ETOLOGÍA 12 Oviedo		ETOLOGÍA 26 Bilbao		M. FELINA 26 Las Palmas
DICIEMBRE										

ETOLOGÍA

M. INTERNA

M. FELINA

www.avepa.org

Puedes solicitar información en AVEPA Pº de San Gervasio nº 46-48 – E 7º • 08022 Barcelona
Telf: 93 253 15 22 | Fax: 93 418 39 79 | Mail: secre@avepa.org | www.avepa.org

Nova normativa sobre pinsos medicamentosos

Eva Contestí Seguí

Cap del Negociat de la Secció de Benestar i Producció Animal

Atesa la necessitat d'adaptar la normativa de pinsos medicamentosos al Reglament (CE) núm. 183/2005, del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de gener de 2005, pel qual es fixen requisits en matèria d'higiene dels pinsos, es va aprovar el Reial decret 1409/2009, de 4 de setembre, pel qual es regula l'elaboració, la comercialització, l'ús i el control dels pinsos medicamentosos, que deroga el Reial decret 157/1995, de 3 de febrer, pel qual s'estableixen les condicions de preparació, de posada al mercat i d'utilització dels pinsos medicamentosos.

Una de les novetats del Reial decret 1409/2009, de 4 de setembre, és la definició del pinso intermedi medicamentós (PIM). El PIM és el resultat de la dilució prèvia d'una única premescla medicamentosa (pmm) amb un o diversos pinsos, i que va destinat a l'elabo-

ració final d'un pinso medicamentós (PM). Per tant, el PIM no és una pmm ni un medicament veterinari, sinó un pinso, i, consegüentment, es troba fora de l'acció de la Llei 29/2006, de 26 de juliol, de garanties i ús racional dels medicaments i productes sanitaris.

Elaboració i comercialització

El Reial decret vigent fixa les noves condicions d'elaboració del PM i del PIM, que únicament es poden elaborar en establiments autoritzats que compleixin les condicions que preveu l'annex II del Reglament (CE) núm. 183/2005, del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de gener de 2005, i les condicions específiques que estableix l'annex II del Reial decret 1409/2009, de 4 de setembre.

Els establiments autoritzats únicament poden elaborar PM amb pmm autoritzades. Lògicament, com major quantitat d'incorporació de la pmm al pinso, més complicat serà demostrar l'eficàcia, la seguretat, l'homogeneïtat, l'esta-

bilitat i la contaminació creuada en el procés productiu. Així, els operadors han de fer constar en l'APPCC quina concentració màxima de pmm poden utilitzar en la fabricació del PM o del PIM justificades mitjançant les proves periòdiques pertinents. D'altra banda, únicament es poden comercialitzar PM en envasos o recipient tancats i el transport únicament es pot fer en vehicles registrats per al transport de pinsos.

Prescripció i recepta veterinària

Una altra de les novetats és la regulació de la recepta veterinària: la recepta veterinària no és necessària per adquirir una ppm ni un PIM, però sí per lliurar el PM a l'usuari final (ramader responsable animal) i per fabricar PM a partir de més d'una pmm. Amb aquesta nova redacció es permet la llibertat de prescripció del veterinari i la llibertat del ramader d'escollir l'establiment elaborador. A més, cap ramader no podrà disposar d'un PM si no té la recepta veterinària corresponent.

veterinaris sense fronteres

Barcelona acull la trobada anual de VSF

Se tractaren els temes d'actualitat que afecten el dia a dia de l'organització i se donaren les primeres passes per avançar en la Planificació estratègica de l'associació per als propers cinc anys, que s'aprovarà el mes de març de 2011

Els dies 13 i 14 de novembre va tenir lloc a Barcelona la trobada que cada any organitza Veterinaris Sense Fronteres per analitzar les qüestions que afecten l'organització. Hi foren

presentes les persones que conformen i donen vida a les delegacions de l'Estat espanyol i a les Coordinacions regionals amb les que l'ONG treballa. Igualment, se realitzà una taula rodona

sobre l'accés als recursos naturals per part de les comunitats campesines d'aquests territoris.

L'encontre tingué gran importància pels associats de l'organització ja que s'abordaren dues de les qüestions amb més transcendència d'enguany. Per un costat se realitzà una sessió dedicada a avançar en la Planificació Estratègica de l'associació per als propers cinc anys (que s'aprovarà a l'Assemblea General del mes de març de 2011), i per altre costat se varen conèixer els primers resultats del diagnòstic intern que es realitzà a VSF com pas previ al disseny de l'estratègia global de gènere de l'ONG.

Joan Pereyra Tur

una cursa per la muntanya 'a pas de tortuga'

És molt probable que córrer per la muntanya sigui un dels esports més antics practicats per l'home. Ja a l'Antiguitat, els caçadors nòmades encaçaven les seves preses a peu, corrent per la natura. En l'actualitat, emperò, fa relativament poc que les curses per muntanya se celebren amb certa continuïtat i organització, com a esport federat. Tampoc se pot dir que faci massa temps que a Balears se realitza aquesta activitat i, encara avui, molts de senderistes deuen considerar 'bojos' els que practiquen aquesta disciplina. Un d'aquests 'bojos' es diu Joan Pereyra. Viu a Eivissa i és veterinari.

Joan Pereyra treballa amb el seu cosí Roberto a la Clínica Veterinària Vidal Pereyra, a Vila. De fet, se va fer veterinari per 'culpa' d'ell. En acabar COU, abans d'escollir carrera, passà un estiu a la clínica ajudant en el que pogué. La feina realitzada en dos mesos unida a la passió que sentia pels animals feren la resta. Trià Veterinària i, com no, se'n anà a Saragossa. Transcorria l'any 1982. Ja des de ben jovenet en Joan Pereyra havia mostrat un gran interès pels animals, fassin pardals, tortugues o cans (a casa seva, caçadors, tenien gossos eivissencs). Rumia estudiar una carrera que tingués relació amb el món animal, com biologia, però l'experiència a la clínica del seu cosí resultà fonamental per acometre l'elecció final. En els anys de facultat, independentment de l'interès acadèmic i professional, que s'incrementà, Joan Pereyra començà a desenvolupar una forta atracció cap a la natura i la muntanya. Les seves escapades de cap de setmana als Pirineus aragonesos per fer senderisme eren habituals i amb el temps es ficà de ple en aquest món, que es convertí en la seva principal afecció. Però la vida continuava i els anys universitaris arribaven a la seva fi. En Joan tornava a Eivissa com a manescal i, després de fer la 'mili' i passar un any fent campanyes de sanejament, s'establí amb el seu cosí. Era l'any 88 i començava una nova etapa.

Foto cedida per Joan Pereyra.

"Vàrem ser dels primers a l'Illa en potenciar la feina de clínica tal i com la coneixem. Hem intentat modernitzar-nos com a manescals i com a empresaris i crec que tenim una clínica competitiva i un negoci solvent. Actualment treballem quatre veterinaris i els casos que ens arriben amb major freqüència són els relacionats amb cans, moixos i, de vegades, exòtics", manté Joan sobre la feina. Així mateix, reconeix que deuen haver fet bé les coses perquè encara no han notat en excés la crisi econòmica en el seu negoci: "Tal volta pel tipus de clients que tenim i la classe de feines que feim, no ens podem queixar perquè més o manco mantenim el número de pacients".

Tornant a la seva afecció pel senderisme i demanat sobre el punt en què es troba aquest 'hobbie', el veterinari aclareix amb ironia que "he deixat de caminar; Ara corro". "De fet -afegeix- fa uns dies que he tornat de fer 86 quilòmetres per la muntanya sortejant 13.000 metres de desnivell". Explica que sempre que la professió i la família l'hi permeten, s'escapa de l'Illa i participa en curses de muntanya com la clàssica 'travessa, que

recorre els 105 quilòmetres de la Serra de Tramuntana en unes 16 o 17 hores, o altres del circuit pirenaic. Sigui com sigui, i com ell mateix reconeix, "som boig... però no tant". Al marge de les curses de muntanya que li permeten conservar un estat de forma envejable als seus 46 anys, el manescal té altres inquietuds més reposades i en relació directa amb els animals. Una d'elles és la reproducció de tortugues de terra, per la qual ha creat un nucli zoològic a casa seva i que a dia d'avui reuneix uns 300 individus (entre *hermannis*, *graecas*, *marginatas* o *terrapenes*), amb el reconeixement i permís del Govern de les Illes Balears. "Cada any crio entre 80 i 100 exemplars, però encara no sé que faré amb ells, per ventura alliberar-los", explica.

Casat i amb tres fills, de 20, 17 i 16 anys, Joan Pereyra creu que tan sols el petit té possibilitats de continuar els seus passos i ficar-se en el món de la Veterinària, un món que li ha reportat la satisfacció professional però del qual ha sabut sortir-ne a l'hora de desenvolupar altres activitats més o menys actives.

Manescals a la Fundació Natura Parc

Quatre veterinaris treballen diàriament en aquesta entitat sense ànim de lucre, creada l'any 2001, i que s'encarrega, entre d'altres, de la recuperació de la fauna silvestre, la cria en captivitat d'espècies amenaçades, el control de la fauna domèstica o el control d'espècies invasores

Helena Domínguez Cagnon

En el marc de la Fundació Natura Parc, un equip de manescals s'esforça per donar un cop de mà a la natura. Des d'aquestes pàgines coneixerem la feina que desenvolupen els veterinaris en els diferents departaments de l'entitat,

treballs que tenen una relació directa amb les diverses problemàtiques socials i mediambientals que existeixen avui en dia a la nostra Comunitat. La Fundació Natura Parc va ser creada sense ànim de lucre l'any 2001 amb l'objectiu de vetllar i participar en la protecció i conservació del medi natu-

ral de les Illes. Les seves actuacions s'organitzen a partir de nou departaments i giren al voltant de la protecció i l'estudi de la fauna i la flora autòctones; l'acolliment, cura i alliberament d'espècies locals; el disseny de programes d'Educació Ambiental dirigits a tota la població i la cria en captivitat d'espècies amenaçades.

L'atenció a la fauna silvestre ferida

El Centre de Recuperació de Fauna Silvestre del COFIB (Consorti per a Recuperació de la Fauna de les Illes Balears) és una entitat sense ànim de lucre, que fou creada per proporcionar atenció sanitària a la fauna silves-

tre malalta o ferida. Al centre hi arriben anualment més de 2.000 exemplars. Entre els beneficiats hi trobam animals silvestres propis de la fauna balear, però també exemplars d'espècies exòtiques que han fugit o han estat abandonats pels propietaris. El centre consta d'una àrea d'admissió, una de recuperació i una altra de laboratori i necròpsies en les quals l'equip, conformat per manescals, biòlegs i tècnics, atén tots els dies de l'any els animals ingressats, amb l'objectiu de poder alliberar-los i retornar-los al medi natural el més aviat possible. Lluís Parpal, a banda de ser el gerent del COFIB, és també el manescal encarregat de fer les cirurgies i traumatologies. Explica que els animals arriben al centre per causes molt diverses, però que en un 95% estan relacionades directament o indirecta amb l'activitat de l'ésser humà. Aquestes causes són principalment enverinaments, traumes associats a esteses elèctriques o fils de pues, atropellaments o hams. Alguns dels animals que són abandonats arriben al centre portats pels propis amos, que no poden o no volen ocupar-se més d'ells. I és que moltes persones decideixen tenir un animal sense tenir els coneixements necessaris o sense ser suficientment conscients de la responsabilitat que això implica. Aquest és el cas d'espècies com l'ós rentador, que en arribar a l'edat adulta acostuma a desenvolupar un cert grau d'agressivitat. Per aquest motiu una altra de les feines desenvolupada des del COFIB és la relacionada amb els programes d'educació ambiental, que intenten conscienciar a la gent de que un animal salvatge no deixa de ser-ho pel simple

fet de romandre en captivitat i que necessita unes cures altament específiques que la gran majoria de la població, evidentment, no coneix i, per tant, no sap aplicar.

patit danys irreparables a causa de l'activitat humana i que, en conseqüència, són incapaços de viure en llibertat com els hi tocaria. Aquest és el cas de la milana reial, una espècie seriosament amenaçada, de la qual només en queden una trentena d'exemplars a Balears. Per contrarrestar el descens que ha experimentat la milana en els darrers anys -per causes com les col·lisions elèctriques, la caça il·legal o els enverinaments, entre d'altres-, el COFIB va impulsar un projecte de recuperació d'aquesta espècie, pioner a Espanya. Nieves Negre, veterinària encarregada d'aquest projecte, apunta que per recrear les condicions ideals que possibilitin la reproducció, s'ha de reduir al mínim la interacció entre humans i animals. La manescal ens revela algunes de les astúcies que s'u-

Una altra de les feines que dona sentit a una entitat com el COFIB és la cria en captivitat d'espècies amenaçades i irre recuperables, amb el clar objectiu d'alliberar-ne les cries. En aquest departament, l'equip s'encarrega de tenir cura dels exemplars d'espècies en perill d'extinció que han

→ Ve de la pàgina anterior

ria, la gran majoria n'arriba sense. Alguns tenen la sort de tenir un amo que es preocupa per trobar-los i són reconeguts de seguida. Als demés no els queda més que assumir la seva custòdia i queden a expenses de trobar una persona que els vulgui adoptar per evitar el sacrifici (quan la canera és plena). Normalment, els cans que surten menys beneficiats per les adopcions són els mascles de gran talla i els de més edat". Per combatre la xacra de la 'no-identificació' s'intenten dissenyar campanyes de conscienciació com la de 'Canvia el xip, posa'm microxip', entre d'altres que volen fer entendre als propietaris el compromís que implica decidir tenir un ca a casa.

tilitzen per a fer això possible, com proporcionar menjar mitjançant una màquina, monitoritzar els animals durant les 24 hores o fer servir un vidre espia que permet que l'equip realitzi estudis del seu comportament sense ser percebuts pels animals. Així, el contacte directe entre els exemplars i els seus cuidadors es produeix només un parell de vegades a l'any, al començament i al final de l'època d'aparellament, moments en què s'aprofita per netejar les gàbies. Negre insisteix en que molts dels accidents que sofreixen aquests animals es poden evitar fàcilment amb mesures que no perjudiquin les activitats humanes, com deixar d'utilitzar filferro de pues o construir passos de fauna a les carreteres per tal que els animals puguin creuar sense perill.

L'abandonament d'animals domèstics

Una altra de les problemàtiques més greus relacionades amb el món animal és la que té a veure amb l'abandonament d'animals domèstics. I Balears no n'és una excepció. Any rera any cabres, porcs, ases, cavalls, moixos i cans són abandonats per propietaris irresponsables que un dia se'n adonen de que la tinença d'aquests animals comporta una responsabilitat i unes despeses. Des del Departament de Control de Fauna Domèstica, la manescal Marga Gomis i el seu equip

lluiten per pal·liar aquesta dramàtica situació. Gomis és l'encarregada de coordinar les brigades de recollida d'animals, a l'hora que també gestiona la canera d'Inca. El departament es va crear quan els ajuntaments de Marratxí i Alcúdia signaren un conveni amb la Fundació Natura Parc per gestionar la recollida d'animals abandonats o perduts, una iniciativa a la que acabaren sumant-se més d'una trentena d'ajuntaments. Quan un particular denuncia la presència d'un animal sense amo a la via pública o dins la seva propietat, la policia municipal contacta amb la Fundació, que s'encarrega de gestionar la recollida i el trasllat d'aquest. Els cans i moixos són conduïts a Son Reus, a excepció dels cans trobats a Inca, que queden a la canera municipal. Cavalls, ases, ovelles i cabres, per contra, són duits a les instal·lacions de la Fundació Natura Parc.

Cal dir que la presència d'animals domèstics sense amo a les vies públiques no només és un drama per a aquests, sinó que també constitueix un perill per a la seguretat pública ja que poden provocar accidents. Gomis, que és també la veterinària que s'encarrega d'identificar, desparasitar i vacunar els cans de la canera d'Inca, explica què passa amb els cans que s'hi custodien: "S'ha de dir que encara que la identificació amb microxip és obligatò-

La veterinària apunta també algunes precaucions a prendre, que poden evitar casos com el de l'any passat, quan el seu equip va haver de recollir més de 2.000 cans perduts o abandonats: "S'ha d'assumir que adoptar un animal és un compromís de llarga durada que demana temps per passejar-lo i jugar amb ell, paciència per educar-lo, i també diners, per implantar-li el microxip, vacunar-lo, esterilitzar-lo, dur-lo al veterinari periòdicament, etc. En resum, un animal aporta moltes coses bones, però no és cap article de moda ni una jogueta".

El control d'espècies invasores

Les espècies invasores introduïdes al medi de forma irresponsable per part dels humans són la principal amenaça per a la conservació de l'equilibri natural. A Espanya es comptabilitzen aproximadament 1.400 espècies invasores. Encara que la majoria no arriba a prosperar, les espècies invasores que s'estableixen i es comporten de manera agressiva amb el medi són, a dia d'avui, la principal causa d'extinció de races autòctones. A la Fundació Natura Parc, el manescal Víctor Colomar és l'encarregat de coordinar el Departament de Sanitat i Control de Fauna a nivell balear, dedicat al control de les espècies invasores animals, així com al control i a la sanitat de les espècies cinegètiques. Amb l'ajuda del seu equip tècnic, format per professio-

nals de la caça i cans degudament ensinistrats, Colomar ha dissenyat una sèrie de sistemes de captura -des dels llaços, fins a gàbies i xarxes-, que permeten actuar de forma eficaç en funció de cada situació.

L'any passat, el seu departament va gestionar uns 1.700 casos d'espècies invasores, la gran majoria cabres salvatges i coloms, amb l'objectiu de disminuir la densitat d'aquests animals. A les Illes, les principals espècies invasores són les cabres i els moixos. Es multipliquen de manera silenciosa, sense que l'home se'n adoni, i tenen un gran impacte sobre les poblacions de petits animals, com les plantes autòctones i alguns animals en perill d'extinció com el virot a Formentera, la sargantana a les Pitiüses, o el ferreret a Mallorca. Però aquestes no són les úniques espècies que amenacen amb desestabilitzar l'equilibri ecològic a Balears. La llista és llarga i inclou també els porcs salvatges, que són especialistes en desfer camins; les cotorres argentines, que provoquen contaminació acústica; les serps, que es reproduïxen de forma incontrolada; o les tortugues d'aigua americanes, que són agressives amb les autòctones, entre altres casos. Un d'aquests, especialment curiós, és el dels coatis. Aquests depredadors carnívors són originaris de les selves de Centreamèrica i Sudamèrica, i encara no s'entén ben bé perquè han arribat a les Illes. El problema del coati és que

pel seu gran tamany no té competidors i en conseqüència s'estén ràpidament. Quan un espècie invasora comença a fer perillar el medi, el departament analitza les causes per les quals ha proliferat. Aquesta és una tasca necessària malgrat que sempre es fa a corre-cuita perquè, mentrestant, l'espècie segueix augmentant en número. Una vegada analitzada la situació es seleccionen els mètodes més adequats per capturar els individus, tenint en compte no només les seves característiques sinó també el que es pretén fer (eradicar o controlar l'espècie) i el context en el qual es farà l'actuació per tal de no ferir sensibilitats (no és el mateix gestionar espècies enmig del camp que fer-ho al centre d'una ciutat). No obstant això, i com ja

s'ha comentat, la natura és molt exigent i no tots els animals introduïts dins un medi aliè arriben a reproduir-se efectivament. Aquest és el cas de les iguanes, que acostumen a morir de fred en arribar l'hivern.

Voluntariat ambiental

Si com a manescals o com a particulars es vol donar un cop de mà a la natura, al departament de voluntariat ambiental de la Fundació s'organitzen jornades d'acció directa durant les quals se poden dur a terme tasques necessàries per al medi, com la neteja de platges, la reforestació o el condicionament de camins. Per apuntar-s'hi, només cal tenir ganes; les portes sempre estaran obertes.

Què es pot fer per ajudar a la natura a mantenir el seu equilibri?

En primer lloc s'ha de fer entendre a la gent que mai ha d'alliberar al medi un animal del que ja no se'n pot fer càrrec. Per a aquests casos existeixen centres de recepció, com el de la Fundació Natura Parc. Per altra banda, no s'han d'adoptar animals si no s'està en disposició de responsabilitzar-se'n plenament i, en el cas dels exòtics, si no es coneix a més el seu comportament en captivitat. De no ser així, un alliberament irresponsable podria acabar provocant una plaga que podria acabar descontrolant-se. Sigui com sigui, cal tenir present que les espècies invasores no són les culpables dels danys que ocasionen sinó que és el propi desconeixement de l'home el que provoca que en aquest departament s'hagi de treballar a un ritme quasi frenètic.

Altes:

- 856 - Meritxell Castejón Puigcerver**
Des de l'1 d'agost de 2010
- 857 - Bárbara Homar Ferrer de S.Jordi**
Des de l'1 de setembre de 2010
- 858 - Emanuela Renga**
Des de l'1 d'octubre de 2010
- 859 - Sara Piriz Castrejón**
Des de l'1 d'octubre de 2010
- 860 - Pedro Pujol Luna**
Des de l'1 d'octubre de 2010
- 861 - Carolina Prieto Lumbreras**
Des de l'1 d'octubre de 2010
- 862 - Cristina Utrera Busquets**
Des de l'1 d'octubre de 2010
- 863 - Mª Dolores Fernández García**
Des de l'1 de setembre de 2010
- 864 - Álvaro Romillo Herranz**
Des de l'1 de setembre de 2010
- 865 - Cecilia Santos Peinado**
Des de l'1 de novembre de 2010
- 866 - Enrico Paudice**
Des de l'1 de novembre de 2010
- 620 - Fernando Jaume Saura**
Des de l'1 de novembre de 2010
- Recol·legiació

Baixes:

- 780 - Maria Eugènia Torres Roa**
Des del 8 de setembre de 2010
- 807 - Juan Luis Fuster Font**
Des del 24 de setembre de 2010
- 480 - Pedro Luis Borge Bailó**
Des del 30 de setembre de 2010
- 817 - Eneida González Farres**
Des del 30 de setembre de 2010

Altes de Centres:

Consultorio Veterinari Amic Meu
Placeta des Pou, 1 A. 07330 - Consell
Titular no veterinària: **Joana Mesquida**

Clínica Veterinaria 'Espai Veterinari'
Plaça d'es Tren, 5. 07420 - Sa Pobra
Titular: **Elisa Martorell Vallespir**

Baixes de Centres:

Consultori Veterinari Mª J. Garmón
Camí de Mao, 66. 07760 - Ciutadella
Titular: **Mª Jesús Garmón Franco**

Consultori Veterinari E. Martorell
C/ Renou, 20. 07420 - Sa Pobra
Titular: **Elisa Martorell Vallespir**

Brindis de Nadal i felicitació nadalenca de **VETERINÀRIA**

La Junta de Govern del Col·legi va voler brindar el passat 16 de desembre amb els col·legiats per felicitar les festes de Nadal en un acte que congregà desenes de veterinaris al restaurant del Museu Es Baluard, a Palma. Per altra banda, el comitè de redacció de la revista **VETERINÀRIA**, encapçalada pel seu president Francesc Solà, aprofita aquestes línies per desitjar unes bones festes i un esperançador any 2011.

Recepció oficial del COVIB al Consell de Mallorca

La presidenta del Consell de Mallorca, Francina Armengol, i la consellera d'Economia i Turisme de la institució, Isabel Oliver, reberen en audiència una representació del COVIB

encapçalada per Ramon Garcia. La màxima responsable de l'organisme insular (que està previst que en breu passi a gestionar les competències en matèria d'agricultura i ramaderia) s'interessà per la feina que realitza el col·lectiu veterinari i demanà les impressions dels membres de la Junta sobre els assumptes que afecten ambdues institucions. Cal recordar que fa unes setmanes, el Consell i el COVIB signaren un conveni de col·laboració, juntament amb el Govern i un grapat d'Ajuntaments, encaminat a millorar la gestió del RIACIB.

cas clínic

Presentado por Ibican Clínica Veterinària

David Roman • Nicole Wallner

Se presentan a consulta Gadget, Midget y Bridget. Se trata de tres gatas de la misma propietaria que conviven juntas y tienen un modo de vida 'outdoor'. Las tres han sido adoptadas en los últimos meses, Gadget y Midget con pocos meses de edad y Bridget ya como adulta. La propietaria desea esterilizar a las tres gatas y durante las consultas de admisión nos comenta que las tres presentan tos, Gadget y Midget de manera más o menos ocasional pero en el caso de Bridget ésta es más persistente. Además, en el caso de Bridget, se aprecia caquexia, una respiración laboriosa y ruidos respiratorios aumentados en el examen físico. La exploración es normal en los otros dos casos.

Bridget, a la izquierda.
Midget i Gadget, arriba.

- ¿Cuál es tu diagnóstico diferencial?
- ¿Qué pruebas complementarias se podrían llevar cabo?
- ¿Cuál sería el tratamiento y pronóstico?

(Resolución en la página 22)

Fotos cedides per Ibican.

Un gran patró

El Col·legi celebra Sant Francesc d'Assís a Mallorca amb el tradicional sopar de veterinaris en el qual es lliuraren les insígnies col·legials amb les que s'homenatjà els professionals més joves i els que duen 25 i 50 anys 'al peu del canó'

Unes 90 persones, entre col·legiats, familiars i personal del COVIB, ompliren el passat 16 d'octubre una de les sales del Bahía Mediterráneo per sopar i brindar en honor a Sant Francesc d'Assís. Es lliuraren les insígnies d'or i les d'or i plata als manescals que porten 50 i 25 anys col·legiats, respectivament, i s'entregaren entre els recent col·legiats les insígnies de

plata. També es realitzà el tradicional sorteig que reparteix els més diversos regals cedits per VSF i els col·laboradors i patrocinadors del Col·legi. Una vegada més (i ja en van...) l'objecte més desitjat (la tele) li tornà a tocar a un membre de la Junta, en aquest cas a Jorge Cañellas. L'humor, els retrobaments i els homenatges marcaren la vetllada.

Insígnies COVIB 2010

Or

Joan Carbonell Estelrich, Miquel Ballester Rigo, Guillem Mas Sastre.

Or-plata

Xavier Farrés Wunsch, Antònia Mª Galmés Galmés, Juan Francisco Riera Díaz, Joan Oliver Porquer, Sebastià Cruellas Munar, José Francisco Rigo Caldito, Antoni Miquel Oliver Jaume, Ramon Ripoll Ensenyat.

Plata

Sara Claudia Bayon Klein, Marta Càrdenas Nadal, Marta Ferrer Comas, Ramon Salinas Nieto, Genís Imar Queral Mairata, Mª Isabel Paz Morodo, Mª Elena Gutiérrez Pérez, Victoria Eugenia Rubio Ballesteros, Diomeres Hernani Sánchez Armijos, José Antonio Honorato Huertas, Jesús Plaza Sola, Ana Peña Quetglas, Antonio Duran Munar, Bàrbara Homar Ferrer de Sant Jordi (**Mallorca**); Olga Anglada Vivó, Clara Mayans Torres, Meritxell Castejón Puigserver (**Menorca**); Mª Luisa de Benito Marzal, Ana Isabel Ontoria Gea, Pamela Ferrer Mayans, Alfredo Puertas López (**Eivissa**).

Noms del COVIB

Ens agradaria que els col·legiats ens poguéssim conèixer un poc més. La feina diària i l'estil de vida d'aquest segle XXI fa que les relacions socials entre col·legues siguin de cada vegada més complicades. Anima't a col·laborar i envia'ns la teva fitxa. A tothom li agradaria saber alguna cosa més de tu...

Foto cedida per Mar Félix.

Nom: Mar Félix Fando.

Edat: 43 (1967)

Universitat i promoció: Saragossa (1985-1990).

On treballes actualment? Servei de cardiologia i ecografia veterinària.

Estat civil: Casada.

Fills: Un.

Afeccions: 'Running', sortir a la natura mallorquina.

Menjar preferit: Els canelons que feia ma mare. **I el que més avorreixes:** Qualsevol víscera.

Quin llibre tornaries a rellegir? 'Los siete hábitos de la gente altamente efectiva', de Covey.

A quin lloc del món t'agradaria perdre't? Índia.

Amb qui hi aniries? Amb el meu marit i la meua filla.

Quin animal t'agradaria ser? Un moix.

De no haver sigut veterinària, a què t'hauries dedicat? Díficil; Metgessa o professora d'institut.

Menorca i les Pitiüses també celebren el patró

Els col·legiats menorquins i eivissencs també s'han reunit en 'família' aquest novembre en sengles sopars per commemorar la figura del patró dels veterinaris, Sant Francesc d'Assís. A Menorca, la trobada va tenir lloc el 9 d'octubre al restaurant Cafè Balear del Port de Ciutadella. L'íntima vetllada reuní prop de 35 manescals que posaren en comú les experiències professionals i personals (ja que tots se coneixen) que han viscut en els darrers mesos. A Eivissa, per la seva banda, la reunió se realitzà

dues setmanes més tard, el 23 de novembre, a l'Hotel Pachá de Vila. El sopar comptà amb la presència del president del Col·legi, Ramon Garcia, i del secretari, Jesús Martínez, els quals s'havien desplaçat a la Pitiüsa major per participar en una xerrada informativa amb els col·legiats sobre les qüestions d'actualitat que afecten el col·lectiu. Concretament s'abordaren els detalls de la campanya de triquina 2010 i s'avançaren els trets més importants de la nova llei de medicaments veterinaris.

Curs d'escorxadors

El Col·legi organitzà unes jornades sobre el control oficial a escorxadors d'ungulats domèstics, acreditades pel Govern

Els veterinaris Amadeo Vázquez, Lucia Tascon i Curro Rigo (a la imatge) impartiren durant una setmana, entre el 18 i el 22 del passat octubre, un curs de 20 hores sobre el control oficial a escorxadors d'ungulats domèstics, organitzat pel COVIB i que compta amb l'acreditació oficial del Govern de les Illes Balears. Vint-i-tres col·legiats hi prengueren part. Després d'un primer dia dedicat al repàs de la Normativa

vigent, el curs va discórrer per diferents àrees, com la inspecció 'ante mortem', la higiene del sacrifici, la inspecció 'post mortem', els subproductes d'origen animal no destinats a consum humà o les auditories de control oficial. Les explicacions foren il·lustrades amb supòsits pràctics de casos que se donen i també sobre la tipologia de decomissos i les seves causes. El curs acabà amb una prova avaluativa final.

La Comisión Europea reconoce a las Islas Baleares como territorio oficialmente indemne de brucelosis ovina-caprina (*B. melitensis*)

El pasado 12 de octubre los representantes de la delegación española en Bruselas, asistidos por los técnicos del Servicio de Ganadería de la Dirección General de Agricultura y desarrollo Rural del Govern de les Illes Balears, presentaron en el Comité Permanente de la Cadena Alimentaria y de Sanidad Animal (SCOFCAH) la documentación que demuestra el cumplimiento de las condiciones establecidas en la Directiva 91/68/CEE para poder ser reconocido el territorio de la CAIB como oficialmente indemne de Brucelosis (*Brucella melitensis*).

Entre estas condiciones están el haber conseguido en 2009 que el 99,8% de las

explotaciones de ovino-caprino hayan podido calificarse como oficialmente indemnes, tras haberse realizado las correspondientes pruebas diagnósticas en los animales, y haberse obtenido en todos ellos resultados negativos.

Una vez evaluada dicha documentación, y con el dictamen favorable del SCOFCAH, la Comisión Europea, mediante la Decisión 2010/695/UE, de 17 de noviembre, ha declarado la CAIB como territorio oficialmente indemne de la enfermedad.

Con este reconocimiento se demuestra la erradicación de la enfermedad

en la cabaña ovina y caprina de la CAIB, debiéndose instaurar en 2011 un programa de vigilancia.

Segunda CCAA de España

Nuestra Comunidad Autónoma constituye la segunda región española, junto con Canarias, en alcanzar este estatuto sanitario del que ya disfrutaban 19 países de la Unión Europea, hecho que supone un reconocimiento a los enormes esfuerzos llevados a cabo en la sanidad animal en los últimos años. En las Islas existen 4.380 explotaciones de ganado ovino-caprino, con un censo total aproximado de 367.000 animales.

La història de la Veterinària a les Illes Balears

Capítol 4. Uniforme de los primero alumnos de la Real Escuela de Veterinaria de Madrid

Per TOMEU ANGUERA

15

Desde sus inicios, los alumnos de la Real Escuela de Veterinaria de Madrid debían vestir de uniforme, que por su semejanza tenía características militares.

Ya en la normativa de 1793 se especificaba que “los alumnos iban uniformados de color oscuro, con ribetes y botones dorados con la inscripción «Veterinaria»”,

Más adelante, en la Ordenanza aprobada por S. M. el 29 de septiembre de 1827, se especificaba ya concretamente la conformación de la indumentaria que debían de utilizar todos los alumnos de la Escuela, y que era la siguiente:

“Un uniforme compuesto de casaca corta y pantalón ancho azul turquí, con el cuello y vuelta encarnada, sobrepuestos y vivos anteados, con botones

dorados con la inscripción del Establecimiento”. Todo ello acompañado de “sombbrero redondo del mismo color azul turquí, con presilla de oro y escarapela encarnada.”

Debían disponer igualmente los alumnos, de “*dos pares de medios botines de paño negro; un pantalón blanco de verano; una chaqueta de cuartel, de paño azul turquí; un pantalón, id. id.; una gorra, id. id.; un pantalón de verano de la tela que se designe; cuatro camisas; cuatro pañuelos para la faltriquera; dos pañuelos negros para el cuello; cuatro pares de medias o calcetas, y tres pares de zapatos*”.

Se les exigía además diverso material necesario para el trabajo en la Escuela, como delantales de tela de color con mangas, un delantal de cuero para trabajos en la fragua; material para su uso

en el comedor (cubierto de metal y un vaso); útiles de aseo varios (peines, cepillos para ropa y calzado, así como un espejo pequeño), todo ello acompañado por una “cama completa con tablado verde” y un cofre pequeño para guardar la ropa.

Especificaba, además, la antes citada Ordenanza, que “*los alumnos que por su continua aplicación y desvelos, concluyan con aprovechamiento todos los cursos que se enseñan en esta Real Escuela, y son aprobados en los exámenes generales que al último se celebran, pueden usar uniforme de alumno con un galón de oro en la vuelta, y llevar espada*”.

Es de suponer que estas normas se mantuvieron hasta 1833, año a partir del cual la Escuela de Veterinaria dejó de figurar como Centro Militar de Enseñanza.

Els Ajuntaments de Mallorca s'impliquen en el Registre d'Animals de Companyia

El COVIB aconsegueix el compromís dels consistoris de l'Illa per col·laborar en el control de les mascotes; Una vintena d'ajuntaments, el Consell de Mallorca, el Govern Balear i el propi Col·legi firmen un conveni de col·laboració perquè els primers tinguin accés al RIACIB

Mancor de la Vall, Son Servera, Algaida, Sóller, Consell, Valldemossa, Sant Llorenç des Cardassar, Bunyola, Artà, Muro i Inca). En el transcurs de l'acte de signatura, el Consell de Mallorca va subministrar entre els responsables municipals un lector de microxips per facilitar la tasca de cens i identificació de mascotes.

El conveni compromet el Col·legi de Veterinaris a continuar duent la gestió del Registre; l'edició i la distribució dels documents; la introducció de les dades; la comprovació i el control de les dades introduïdes; l'actualització de les dades; el manteniment i la custòdia dels arxius. Igualment, el Col·legi ha de facilitar les claus d'usuari i la contrasenya a la persona designada com a autoritzada per l'Ajuntament.

En l'actualitat, el Col·legi és el gestor del Registre, redissenyat el 2006 i gestionat des de llavors mitjançant un programa informàtic. El RIACIB roman penjat a la web del COVIB, de manera que permet

l'accés en línia de tots els veterinaris autoritzats (i a partir d'ara també als ajuntaments) perquè puguin fer consultes les 24 hores del dia. Així es permet la possibilitat de localitzar els propietaris d'animals trobats, sense haver d'esperar a que estiguin obertes al públic les oficines del COVIB, agilitzant el procés d'identificació d'animals i de localització dels propietaris.

El RIACIB està inclòs en el Registre Espanyol d'Identificació d'Animals de Companyia (REIAC), de manera que la base de dades està interconnectada, i qualsevol animal pertanyent a ella, podrà ser localitzat a Espanya, així com en aquells països de la Comunitat Europea que pertanyin a la xarxa (Europetnet).

Posar a l'abast dels ajuntaments l'accés a la informació del Registre d'identificació dels Animals de Companyia de les Illes Balears, que gestiona el COVIB, és el principal objectiu del conveni de col·laboració signat el passat 20 d'octubre entre el Col·legi, el Consell de Mallorca, el Govern Balear i tretze ajuntaments de l'Illa (posteriorment, s'amplià la nòmina a 20). En paraules de Ramon Garcia, president del COVIB, "es tracta de donar una passa més en el procés de gestió del cens d'animals de companyia a l'Illa. Aquest accés a la informació permetrà als ajuntaments de Mallorca poder elaborar els censos en els seus municipis, així com els serà de gran ajuda per confeccionar un registre d'animals potencialment perillo-

sos i identificar els animals extraviats o abandonats". Garcia va estar acompanyat per la presidenta del Consell de Mallorca, Francina Armengol, el director general de Coordinació d'Agricultura i Pesca del Govern, Fernando Pozuelo, i representants dels primers tretze ajuntaments signants (Campos, Puigpunyent,

La CCAA de les Illes Balears és declarada oficialment indemne de Brucel·losi en el bestiar oví i caprí

Josep Cerdà i Mulet
Cap Departament Sanitat
Animal. IBABSA

La brucel·losi és una malaltia coneguda i patida per la humanitat, per la majoria dels animals domèstics d'abast i per mamífers silvestres, des de fa molt de temps enrere. La denominació de 'Febres de Malta' ja ens delata la seva antigor i la circumscripció mediterrània. No és la meua intenció descriure l'agent causal ni els seus múltiples biotips, així com tampoc explicar el quadre clínic que manifesta, ja que resulta sobradament conegut pels veterinaris i veterinàries, - no tant és així per part d'altres professions de la Salut que en general pensen que es tracta d'una malaltia eradicada, com n'és el cas dels col·legues del Nord d'Europa -. El que farem serà donar un cop d'ull al que ha suposat la tasca per tal d'aconseguir aqueixa eradicació a ca nostra i la fita d'assolir recentment un nou estatut sanitari pel fet d'ésser declarada la CCAA de les Illes Balears, territori lliure de brucel·losi ovina i caprina, declaració que fou efectiva a la darrera reunió del Comitè Permanent de la Cadena Alimentària i Sanitat Animal de la Comissió Europea (el 12 d'octubre de 2010) i publicada en el Diari Oficial de la UE el passat divendres 19 de novembre, per tal de fer efectiva la Decisió de la Comissió del Reconeixement d'ésser Oficialment Indemnes de Brucel·losi (*Brucella melitensis*) en el bestiar oví i caprí.

Les brucel·losis constitueixen un exemple típic de processos zoonòtics, basant-nos en el seu concepte, les seves característiques i les posteriors reper-

Foto cedida per Ibabsa.

cussions en l'àmbit de la prevenció i vigilància sanitària. La brucel·losi compleix amb els cinc punts específics sobre els quals es fonamenta el terme 'zoonosi' fent referència als efectes:

- Sanitaris.
- Econòmics.
- Socials.
- Epidemiològics.
- Profilàctis.

A més a més, l'OMS la cataloga com a la responsable d'entre totes les zoonosis de més malalties, misèria i pèrdues econòmiques.

La normativa que empara la lluita contra la brucel·losi parteix l'any 1976, amb una Ordre del Ministeri d'Agricultura,

de 30 de juny, i la Resolució de la Direcció General de la Producció Agrària del 19 de novembre. Les Campanyes de Sanejament Ramader (CSR), a la nostra CCAA, començaren l'any 1978 però s'estructuraren organitzativament a partir de l'any 1981. Paral·lelament als mostreigs de sang, s'efectuà una àmplia campanya de vacunació (amb les cèlebres soques Rev-1 -oví i caprí- i B-19 -boví-), que finalitzà per la seva prohibició l'any 1995.

D'ençà, s'ha continuat amb les extraccions de sang a les explotacions ramaderes amb resultats sempre molt favorables, donada la ínfima incidència seropositiva i a la nul·la casuística clínic detectada. El paper desenvolupat per l'Institut de Biologia Animal de Balears (IBABSA), com a entitat gestora de les tasques assignades per la Conselleria d'Agricultura, ha estat l'eix vertebrador de l'execució de les CSR. La capacitat

operativa de les mateixes ha permès que molts de veterinaris i veterinàries trobessin la seva primera feina aquí.

Per mor dels esforços de tota mena: econòmics, de gestió, etc., trobem ara a la fi, el fruit de tant de temps de perseverança amb l'objectiu de gairebé totes les lluites sanitàries: l'eradicació de les malalties.

Per això, vull felicitar i agrair els treballs a tots els companys i companyes que heu intervingut personalment i també, fer extensiva la notícia a tota la professió veterinària, al sector ramader i a la societat en general, beneficiària en definitiva d'aquesta tasca.

HYGIA PECORIS, SALUS POPULI.

coneguem millor les clíniques veterinàries de Balears

Voleu que els vostres col·legues coneguin com i on feis feina? Si estau interessats en que la vostra clínica surti a la revista **VETERINÀRIA**, no heu de fer res més que posar-vos en contacte amb el Col·legi mitjançant la pàgina web www.covib.org

Clínica Veterinària Pérez Sintes

18 Fa aproximadament 32 anys que Manuel Pérez 'aterrava' a Ciutadella i obria un diminut consultori veterinari a ca seva, en el cèntric carrer de Sant Nicolau. La població era aleshores 'territori hostil' per als manescals de clínica. Era l'època en la que els cans servien per guardar les finques i els moixos campaven pels carrers amb total impunitat. La feina del veterinari era majoritàriament rural i la clínica de petits era un negoci incipient, tan sols un germen del que és ara mateix. Manuel Pérez treballava també amb grans animals i a l'Administració, amb el que li quedava poc temps de dedicació al recent iniciat negoci.

Per la seva banda, Estrella Sintes tornava a casa amb el títol sota el braç. Amb una idea molt clara del que volia fer, considerava que la clínica de petits animals era el futur de la professió, amb un llarg (i bon) camí per recórrer. Per això localitzà en Manuel, que ja duia uns anys treballant, i li oferí la possibilitat de potenciar el consultori i convertir-lo en clínica. Transcorrien els darrers 80 i la societat Pérez-Sintes començava la seva singladura. El primer que feren va ser canviar d'ubicació. Feren obra a un local propietat de la família d'Estrella, en el mateix carrer Sant Nicolau, i abandonaren la casa paterna de'n Manuel. Apostaren per treballar amb RX i anestèsia per gasos, aleshores desconegudes en la veterinària de l'Illa, posaren horaris i, sobretot, començaren a educar els clients. Recorda Estrella que "la gent venia només per posar la vacuna de la ràbia... sempre durant l'estiu. Tenien per costum fer-ho així i la seva feina estava

mal repartida al llarg de l'any. Poc a poc aconseguírem anar canviant aquesta tendència i repartint les vacunacions".

El negoci anà creixent al mateix ritme que les necessitats dels veterinaris, que decidiren fer un altre canvi. L'any 94 es mudaren a un altre local per estar més amples i còmodes. No canviaren de zona perquè ja tenien una considerable cartera de clients, i decidiren donar una passa més potenciant les vessants del negoci que consideraven més desateses. Després de 14 anys en aquest emplaçament, a finals de 2007, començaren a rumiar la possibilitat de fer un canvi d'aires. Tothom els coneixia al barri i la seva feina era molt ben considerada, però el llistat de 'contres' ja havia igualat al de

'pros', i fins i tot l'havia superat. "No podíem posar més 'parxes' a un local vell. No podíem guanyar més lloc, no podíem aconseguir que els clients aparquessin amb comoditat. Eren massa circumstàncies contràries com per a obviar-les", explica. Els manescals trobaren un local, a una zona poc edificada i en expansió. Eren aproximadament 130 metres quadrats que convertiren en una clínica 'al seu gust'. "Dissenyàrem nosaltres, més en Nel que jo, la distribució del negoci i introduírem totes les millores que consideràrem adients", diu Estrella. "El tema de l'espai era molt important i l'aparcament, primordial, vista la gran quantitat de clients que viuen a les afores de Ciutadella. Ens va saber greu per determinats propietaris

FITXA

Nom de la clínica: Clínica Veterinària Pérez - Sintes.

Titulars de la clínica: Manuel Pérez Triay i Estrella Sintes Pons.

Adreça: C/ Magnífics Jurats, 22. 07760. Ciutadella.

Telèfon: 971 38 58 19 .

Equip humà que conforma la clínica: Quatre veterinaris. Apart de nosaltres dos, hi treballen Eugènia Hernández López i Aina Calatayud Gual.

Equip tècnic: RX, 1 quiròfan, dues consultes, unitat d'hospitalitzacions, fibroendoscop, ecògraf, laboratori...

Especialitats: Petits animals, especialment moixos i cans.

Número aproximat de clients al mes: Depèn molt de l'època de l'any. Una quinzena al dia.

Un comentari:

“Apostàrem per treballar amb RX i anestèsia per gasos, aleshores desconegudes en la veterinària de l'Illa, posàrem horaris i, sobretot, començàrem a educar els clients”
(Estrella Sintes).

del barri de tota la vida, que ja ens han dit que som massa lluny, però per sort fan un esforç i continuen venint”, assegura Estrella. La nova clínica compta amb una sala d'espera, dues consultes, les quals donen pas a una zona comú amb laboratori i prequiròfan, que du al quiròfan, a la sala de raigs i ECO, i a la sala d'hospitalització. Els quatre veterinaris que hi treballen se van tornant de mode que sempre quedi assegurada l'atenció de les urgències de manera telefònica i, si cal, presencial, tots els dies de l'any.

Finalment Estrella es refereix a l'actual situació econòmica i en com ha afectat el seu negoci. “Dir que no ens ha afectat la crisi seria mentir, però encara no coneixem ben bé el seu abast, perquè després de l'estiu sempre hi ha una baixada de clients. Seguirem cap endavant i ja veurem què passa”, bromeja.

Animada comida institucional del colectivo en Algaida

Francisco Solà

President del Col·lectiu de Jubilats

El pasado día 10 de diciembre se celebró en el restaurante "Es Quatre Vents" de Algaida, el almuerzo institucional de hermandad de los veterinarios jubilados de este Colegio. Como es ya tradicional, en dicho acto se hizo entrega de dos placas conmemorativas dedicadas, a los dos veterinarios jubilados más antiguos en la escalilla de colegiación, por su continuada dedicación a la profesión, placas que en esta ocasión

recayeron en los compañeros Juan Alorda Oliver y Jaime Colom Pizá, quienes agradecieron con emotivas palabras esta distinción a su dilatada carrera profesional.

El presidente del Colectivo de Veterinarios Jubilados, Francisco Solà Ayats, glosó durante la entrega los méritos profesionales y humanos de los galardonados, agradeciendo su colaboración en las actividades realizadas y deseándoles muchos años de permanencia entre nosotros.

Cerró el acto el presidente del Colegio, Ramón García, quien agradeció la organización de esta reunión y el elevado espíritu profesional de los jubilados, animándoles a mantener esta celebración de cara al futuro. Aprovechó ya esta oportunidad para desearles un próspero año 2011.

La celebración transcurrió dentro del ambiente de amical camaradería presente siempre en estos actos, acentuada esta vez por la proximidad de las fiestas navideñas.

La belleza de las Cuevas de Génova cautiva a los jubilados

20

El pasado 9 de noviembre el Colectivo de Jubilados del Colegio organizó una visita a las Cuevas de Génova, que resultó muy concurrida.

A pesar de lo inestable de la climatología, alterada por frecuentes lluvias, los asistentes, muchos en esta ocasión, pudieron disfrutar de un muy agradable día en la cercana barriada de Génova, y quedaron sorprendidos por la belleza de las Cuevas, un grupo de galerías pequeñas pero muy completas. Situadas a 36 metros de profundidad, su descubrimiento, según nos comunicaron, data de 1906 y el hallazgo se produjo con motivo de realizar unas excavaciones para la construcción de un aljibe.

Como es ya tradicional, los asistentes

se reunieron a comer al finalizar la visita, en un restaurante de comida catalana cercano a las Cuevas, mante-

niendo después una animada sobremesa abordando, entre otras, la planificación de posibles futuras actividades.

¿Podemos garantizar el pago de los servicios profesionales prestados mediante la utilización del número de tarjeta de crédito del cliente/usuario como garantía de pago, tal como es habitual en empresas de 'rent a car' u hoteles?

BUFETE ANTONIO FONT ABOGADOS

No existe ninguna regulación específica en relación a esta garantía de cobro, por lo que no está prohibida expresamente por ninguna norma. No obstante, el criterio de la Direcció General de Consum de la Conselleria de Sanitat i Consum del Govern de les Illes Balears es muy conservador, ya que se trata de una cuestión compleja, en la que se tienen que valorar, por un lado, los derechos de los consumidores (regulados en imperativas normas tendentes a evitar posturas abusivas por parte de los profesionales y las empresas en detrimento de los particulares), y por otro, los principios básicos de la contratación.

En principio, es válido que un empresario/profesional exija, previamente a la prestación de determinados servicios,

una fianza o garantía, siendo un uso bastante extendido facilitar el número de tarjeta de crédito. Sin embargo, en el caso de que tenga que hacerse algún cargo en la tarjeta, lo cierto es que se pueden generar algunas dudas sobre la validez de esta práctica, ya que normalmente la boleta no estará firmada por el titular de la tarjeta, lo que puede dar lugar a la devolución del cargo.

Aunque se puede entender que al haber entregado el número de la tarjeta como garantía del pago para un servicio determinado, desde el momento en que se facilita este dato, se está dando autorización para el cargo del servicio, teniendo en cuenta la nula regulación de esta costumbre o práctica, es conveniente formalizar por escrito, mediante algún

tipo de documento, la autorización del cliente, y así instrumentalizar la garantía de pago mediante este sistema.

En cualquier caso, conviene ser prudentes con esta práctica, ya que el titular del animal debe coincidir con la persona que encarga el trabajo y con el titular de la tarjeta de crédito que se tiene como garantía, puede haber conflictos en relación a autorizaciones realizadas con anterioridad, etc.

En la hoja de encargo profesional del servicio se podría formalizar esta garantía de pago mediante tarjeta de crédito, indicando los datos necesarios y la autorización del cliente y titular de la tarjeta. A continuación se expone un ejemplo:

En, en fecha de 2010, Don, mayor de edad, y DNI/NIE n°, con domicilio en, calle, C.P., AUTORIZA a la Clínica Veterinaria, con NIF, a cargar en su tarjeta de crédito, el importe correspondiente a los servicios profesionales contratados en fecha, consistentes en, así como los que se realicen con posterioridad. Los datos de la tarjeta son los siguientes: Tarjeta de crédito (VISA, MASTERCARD, etc.), titular de la tarjeta D., con dirección en, DNI n°, n° de la tarjeta y fecha de caducidad

FIRMA DEL TITULAR DE LA TARJETA

21

art al COVID

Santiago Picatoste duu la seva obra al Col·legi

Natural de Palma (1971), es formà a l'Escola de Belles Arts Torrens Lladó, a Ciutat. Ha realitzat nombroses exposicions individuals, sent un habitual de la Galeria Xavier Fiol (Palma) i Asbaek (Port d'Andratx), amb diferents obres i en diverses etapes. La seva darrera exposició individual ha estat la col·lecció 'Chlorophyll' a la Galeria Isabel Hurley de Màlaga (2009). També ha pres part en diferents mostres col·lectives, participant a la Fira ARCO des de 2002 fins a 2008, des de Nova York, fins a Colònia, passant per Coimbra o Sao Paulo, entre altres. Ha estat reconegut amb diverses nominacions i premis al llarg de la seva trajectòria artística.

Diagnóstico

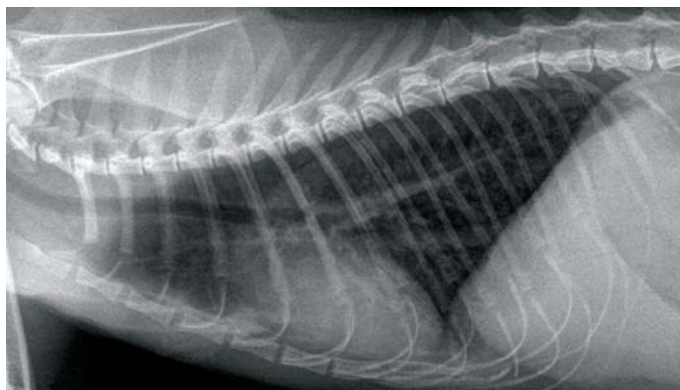
Los principales diagnósticos diferenciales en este caso serían el de bronquitis o asma felino, neumonía parasitaria e infección por *D. immitis*. La presencia de signos respiratorios similares en los tres pacientes que conviven juntos sugiere una etiología transmisible restando así importancia al diagnóstico diferencial de bronquitis o asma felino que en otras circunstancias sería nuestro diagnóstico más probable. En cuanto a *D. immitis*, una infección es poco probable ya que es relativamente raro en gatos y que, pese a existir en otras zonas de la Isla de Ibiza, no se han observado casos provenientes de la zona de residencia de las tres gatas.

Pruebas complementarias

Un protocolo diagnóstico ideal debería incluir un hemograma completo, un perfil bioquímico, urianálisis, radiografías torácicas, pruebas para la detección de *D. immitis*, una flotación fecal y la realización de una cámara de Baerman más la toma de muestras de las vías aéreas para su valoración citológica y cultivo.

En nuestro caso y debido a restricciones económicas y prácticas tan solo se tomaron radiografías de tórax en el caso más grave (Bridget), observándose un patrón broncointersticial en los campos pulmonares sobre la vista lateral. En los tres casos se recogieron heces de tres días consecutivos. Se realizaron coprológicos directos en la clínica observándose larvas en las muestras de dos de las gatas sugestivas de *Aelurostrongylus abstrusus*. Las muestras de heces se remitieron a un laboratorio externo para la realización de una flotación fecal y una cámara de Baerman.

Mediante la cámara de Baerman se detectó la presencia de larvas L1 de

Fotos cedidas por Ibican Clínica Veterinària.

Aelurostrongylus abstrusus en los tres casos más la presencia de larvas de otra especie de metastrongilode en el caso de Midget. Esta otra especie de larva se diferencia morfológicamente de *A. abstrusus* y tras secuenciar su ADN se determinó que se trataba de una especie del género *Troglostrongylus* distinta a *T. wilsoni* (la especie más parecida a la nueva para la cual había secuencia genética depositada en el *GenBank database*). Podría tratarse de *Troglostrongylus subcrenatus* u otra especie conocida pero todavía no caracterizada genéticamente o bien, de una nueva especie.

Tratamiento y pronóstico

Existen varios tratamientos y posologías publicadas para el tratamiento de *A. abstrusus* pero la más consistentemente efectiva y segura parece ser la administración de fenbendazol a 25-50mg/Kg. cada 24 horas con una duración del tratamiento de 10 a 21 días. En ciertos casos puede ser necesaria la administración de terapia de apoyo como una dosis antiinflamatoria de prednisolona o broncodilatadores por vía oral como la terbutalina o por vía inhalatoria como el albuterol.

El pronóstico es variable, desde un proceso autolimitante en las infecciones más leves hasta un proceso grave con la muerte como posible resultado en las infecciones más graves. La gravedad del proceso parece ir relacionada con la carga parasitaria, correspondiéndose las infecciones masivas con signos más graves.

En nuestro caso no se administró tratamiento alguno en el caso de Midget y Gadget y se procedió a su ovariectomía sin más demora. Los signos remitieron al cabo de los meses perdiéndose al seguimiento tras esto. En el caso de Bridget se instauró un tratamiento con fenbendazol a 22.5mg/Kg/24H durante 21 días.

Además de esto se administró Cefovecina (Convenia®) a 8mg/Kg. 1 dosis al principio del tratamiento, como cobertura de antibióticos y se retrasó la ovariectomía hasta la mejoría/resolución de signos clínicos. Hubo que esperar varias semanas pero finalmente los signos clínicos desaparecieron y pudimos proceder a realizar la esterilización. Cabe decir que incluso 1 semana después de haber terminado el tratamiento con fenbendazol y cuando la gata ya se encontraba libre de signos clínicos la mejoría radiográfica era prácticamente inexistente, manteniéndose un patrón broncointersticial en las radiografías.

Com queda la nova normativa sobre medicaments veterinaris?

El misser del COLVET, Juanjo Jiménez, que dugué les negociacions del col·lectiu amb el MAPA per a la redacció de la Llei, explica a Palma les principals novetats que introduïx la nova regulació; Considera “molt positiu” el resultat final de la Llei i fa una crida a la prudència en espera de veure com l'Administració Autònoma instrumenta els procediments

“És una Norma beneficiosa... tot i que sempre hi ha aspectes millorables. I això que hi hagué un moment en el qual la negociació gairebé se'n anà en orris. Però crec que la pressió exercida des del Consell General sortí efecte i s'han vist contemplades totes les reivindicacions del nostre col·lectiu”. En aquests termes s'expressava el president del COVIB, Ramon Garcia, durant la presentació de la xerrada que l'1 de desembre tingué lloc a Palma per donar a conèixer les novetats més destacades del nou Reial Decret sobre Medicaments Veterinaris (RD 1132/2010 de 10 de setembre), que entrà

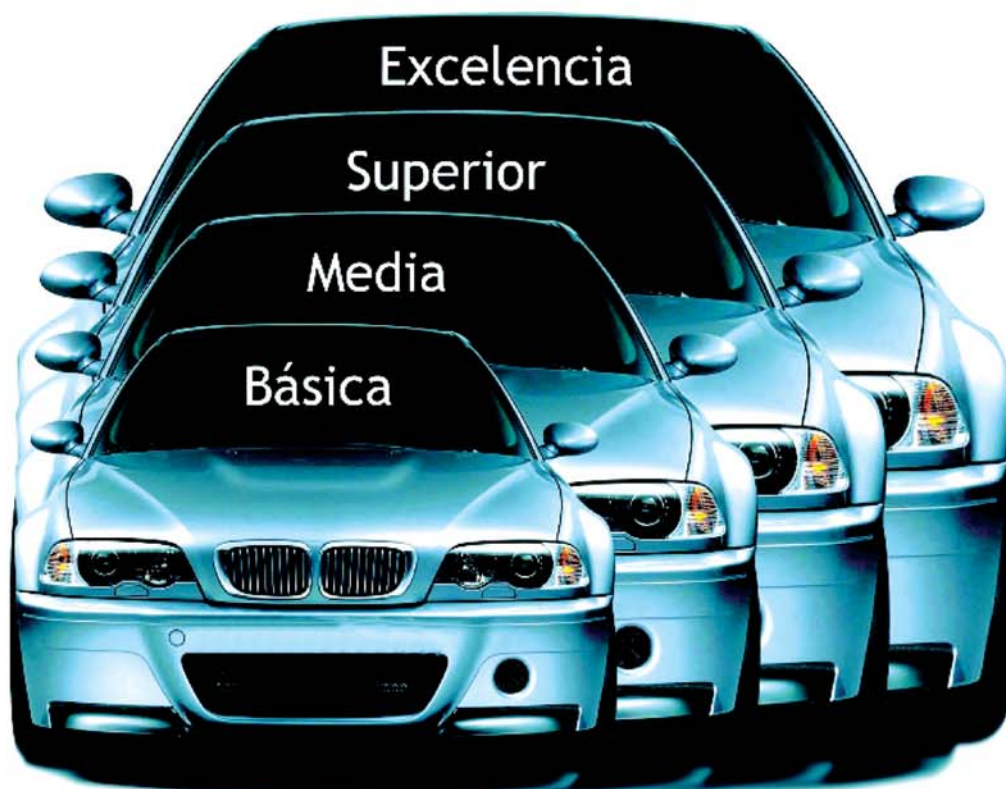
en vigor a finals de setembre. Garcia introduïa el ponent, Juanjo Jiménez, advocat del COLVET i encarregat de negociar els continguts finals de la Llei amb els responsables del Ministeri. Jiménez repassà fil per randa tots i cada un dels articles de la nova norma que s'han vist modificats i abordà les seves implicacions en la feina diària dels manescals, especialment els clínics i els de grans animals. Igualment donà resposta a les qüestions que els assistents, més d'una cinquantena, li plantejaren.

El misser començà fent referència a una de les qüestions bàsiques que més se li

ha plantejat des de l'entrada en vigor del Reial Decret, la venda de medicaments. Jiménez volgué deixar ben clar que no és un assumpte que s'hagi plantejat en aquesta revisió de la Normativa, ja que es tracta d'una Llei que la UE posà el seu dia en mans dels Estats Membres i sobre la que la legislació espanyola prengué una decisió ferma en els anys 90: el manescal no pot vendre medicaments veterinaris. A continuació, l'advocat enumerà i explicà els articles que fixen les principals novetats, des del 80 (relatiu a l'obligació i prescripció de recepta, fent la distinció entre animals productors d'aliments i no productors) fins el 93 (sobre l'exercici professional veterinari i que elimina el concepte de farmaciola veterinària), passant pels 81 i 82 (regulen les prescripcions excepcionals per buit terapèutic) o el 96 (condicions de transport de medicaments veterinaris), entre altres.

Per altra part, Ramon Garcia demanà un temps d'espera i avançà que el COVIB treballa en l'elaboració d'un protocol de procediments amb l'Administració per tal d'instrumentar els procediments d'informació i simplificar els requisits, sobre el qual s'informarà amb detall en els propers mesos.

Ahora decide usted...

Nadie conoce mejor que usted sus necesidades, por eso, en A.M.A. le ofrecemos **4 modalidades** de seguros para su Automóvil.

Ahora, además, premiamos su fidelidad

Ponemos a su disposición un servicio de **Asistencia Jurídica Telefónica Especializada**, de manera totalmente gratuita para consultas en los ámbitos **personal** y **profesional**

TELÉFONO DE ASISTENCIA JURÍDICA

91 572 44 22

40 años asegurando a los profesionales sanitarios

Infórmate sobre todos nuestros Seguros y Servicios:

• A.M.A. P. Mallorca **971 714 982**

Barón de Pinopar, 10 07012 PALMA DE MALLORCA

pmallorca@amaseguros.com

• A través de internet: **www.amaseguros.com**